

Sincerament, jo crec que en política no val tot i encara menys faltar a la seua paraula de la manera tan delibèrada com ho ha fet vosté ací. I ho dic de forma tranquil·la i respectuosa, però crec que els fets, senyora Ventura, demostren que u no pot estar a favor i en contra del mateix i que u no pot pujar ací a donar lliçons i a faltar al respecte a molts treballadors i treballadores sense demanar disculpes o sense retractar-se.

Mire, vosté el dia 14 de gener del 2020, vosté, no el company que fa la pregunta, jo pensava que em faria la pregunta el seu company per a cobrir-li les vergonyes a vosté, però resulta que no, que vosté registra el 14 de gener de 2020 a estes Corts Valencianes una proposta que deïa, entre altres coses, tot allò que hem posat nosaltres damunt la taula i que s'està fent. De fet, no només això, sinó que punt per punt es pot anar demostrant que és el que estem desenvolupant.

Mire, ha parlat que no hi ha hagut debat ni negociació. I a què li diu el doble procés participatiu i disposició pública que ha tingut la norma? És que no s'ha enterat que això ha funcionat? És que no s'ha adonat que s'ha exposat públicament que després d'eixa exposició s'han introduït millores i ha començat una altra vegada el debat i les negociacions?

Igual és que no mira les coses. Però haurà de mirar els terminis i quan s'han fet cadascuna d'aquestes reunions. No només ens hem reunit amb els directores i directores dels PSE, sinó que s'ha negociat amb totes les meses i ha passat per tot el procés de negociació col·lectiva que ha de tindre.

De fet, de la seua proposta, seua, firmada per vosté, diu: «Aumentar de forma progressiva el número de orientadores para alcanzar un periodo plurianual de la ratio recomendada». Augmentem un 70 %. La ràtio baixa de més de 500 xiquets per orientador a 290. La reduïm a la meitat. I vosté ara està en contra.

El 14 de gener del 2020 ho exigia. I ara està en contra. No té vergonya, sincerament, no té vergonya. Segona qüestió. La ràtio d'alumnes no només disminueix en més d'un 40 %, sinó que es contracta un 70 % d'orientadors i orientadores que van als centres educatius, que van a estar tots els dies amb els xiquets i les xiquetes, que els van a atendre millor, que van a estar individualitzant el seu acompanyament i que és molt millor per als xiquets i les xiquetes.

No només això, sinó que el segon punt de la seua proposta diu: «Que la conselleria de educació promueva la creación de equipos especializados». Creem sis noves unitats específiques d'orientació i especialitzades en alteracions greus de la convivència, en trastorns de l'espectre autista, en discapacitats sensorials i intel·lectuals, en altes capacitats intel·lectuals.

Senyora, és precisament el que vosté ara està totalment en contra abans estava totalment a favor. Igual en Ciudadanos això s'ho han de fer mirar, perquè igual tenen resposta a alguns resultats electorals o a les coses que els passen dins del seu grup.

Però és que, a més a més, no només apostem clarament i unívoca com a conselleria per aquesta qüestió, sinó que a més a més anem molt més enllà perquè fem que els xiquets

i les xiquetes estiguen molt més atesos també en les zones més vulnerables.

Perquè no només augmentem el nombre d'orientadors i orientadores, sinó que també augmentem el nombre de treballadors i treballadores que estaran en els centres educatius, especialment en zones en risc d'exclusió. També augmentem els orientadors i els equips d'orientació de zona i els recursos personals del centres educatius.

Li pot preguntar a un director o directora d'un centre educatiu si tindrà més atenció el seu xiquet o xiqueta tenint l'orientador en el centre educatiu que fora, tenint un orientador en cada centre educatiu o dos segons siga el seu tamany?

Per favor, li ho demane per a no seguir fent el ridícul, perquè cada vegada que puja ací diu el mateix i el contrari. Faça el favor d'anar, mirar les centres, llegir-se els procediments, mirar si realment hi ha debat o no hi ha debat i ser un poquet coherent, simplement un poquet coherent perquè els xiquets i les xiquetes guanyaran.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 698 formulada per la diputada María de los Llanos Massó del grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana al Consell sobre la supervisió de continguts extracurriculars. Serà substanciada pel conseller d'Educació, Cultura i Esports.

Un moment, senyoria. Quan vulga.

La senyora Massó Linares:

Muchas gracias, presidenta.

Señor Marzá, vamos a ver, en el ejercicio de la autonomía pedagógica corresponde a los órganos de coordinación didáctica de los centros públicos adoptar los materiales didácticos que se vayan a utilizar en el desarrollo de las diversas enseñanzas. La edición y adopción de los libros de texto y otros materiales didácticos no requerirá la autorización previa de la administración educativa.

Por tanto, según ustedes, la responsabilidad sobre los materiales didácticos elegidos es de los centros educativos. Pero también dice que la inspección educativa de la administración tendrá responsabilidad de la supervisión de esos materiales. Pero, ¿qué sucede con los materiales usados en actividades extracurriculares? ¿Cuál es el procedimiento de supervisión que lleva a cabo la Conselleria de Educación, Cultura y Deporte para autorizar o no los contenidos extracurriculares?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada té la paraula l'honorable conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Gràcies, senyora diputada.

En primer lloc, primera resposta, existeixen tres tipus d'activitats i cal distingir entre elles. Una, activitats complementàries, que són les que es fan en horari lectiu de permanència obligada de l'alumnat i les que estan relacionades directament amb el currículum. Estes activitats estan dins de la mateixa jornada, són avaluable i, per tant, estan establides en el centre i en les seues programacions anuals.

Segon tipus d'activitats, les que són extraescolars, sense contingut curricular i que es fan dins de la jornada escolar. Estan autoritzades dins del projecte de jornada i, evidentment, no poden contindre continguts que tenen a veure amb les programacions didàctiques i són aprovades tant en consell escolar com seguides per la inspecció educativa.

I tercer tipus d'activitats, les que són extraescolars sense contingut curricular, les que són fora de la jornada escolar. Eixes també passen pel consell escolar i són aprovades amb la participació de l'AMPA.

Per tant, vosté pregunta per activitats extracurriculars. No existeixen. Per tant, definisca un poquet millor què és això de les activitats extracurriculars i li podré contestar.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar amb la formulació de la pregunta té la paraula la il·lustre diputada.

Quan vulga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, señora presidenta.

A ver, señor Marzá, extracurricular, como su nombre indica, es lo que está fuera de los contenidos que marca el currículo escolar. Pero vamos a ver si nos aclaramos. Bueno, yo estoy acostumbrada a que usted prácticamente no nos responda absolutamente nunca, pero voy a ver si conseguimos que usted se replantee la respuesta.

Cuando en un taller les enseñan a los niños canciones que dicen, por ejemplo: «Mi madre me está rayando, querría una madre que no fuera tan plomo», y otras lindezas así, ¿de quién es la responsabilidad?, ¿suya o del centro escolar?

Cuando en un taller les enseñan a los niños canciones sobre una edad combativa, activista, de los verdes, rebelde, ecologista, ¿de quién es la responsabilidad?, ¿suya o del centro?

Cuando le dicen que su lucha tiene que ser la de Greta, pobre niña, manipulada por los *lobbies* ecologistas, y quieren conseguir que tengamos «minigretas» en nuestros colegios, ¿de quién es la responsabilidad?, ¿suya o del centro escolar? Pero vamos a seguir con la música.

Hace no mucho tiempo, me refería aquí al programa Rapsodes. ¿Quién es el responsable de que supuestos artistas que se definen como activistas, catalanistas o que hablan de España como un país casposo, o participan en canciones que dicen «que los Borbones son unos cabrones»? ¿De quién es la responsabilidad de que entren en el colegio de nuestros niños? ¿Suya o de los centros escolares?

Pero es que no es solo la música, es que tocan todas las teclas, hablando de música.

También, hemos visto aquí, también no hace mucho tiempo, que se ataca a la infancia de los niños manipulando cuentos infantiles, convirtiendo *La sirenita* en víctima y al príncipe en abusador. ¿Quién es en este caso responsable? ¿Usted o los centros escolares? Y, además, en este caso gravísimo porque era el propio centro escolar el que luego señaló a la madre que sacó el tema en la prensa.

También, nos encontramos otro tipo de talleres organizados por los vividores profesionales a costa de subvenciones públicas, subvenciones públicas sacadas del dinero de los valencianos. Estos vividores públicos que se dedican a impartir talleres en el que manipulan las mentes de nuestros niños con el fin de deconstruir la familia, la concepción del amor y entrega al otro como base de convivencia, crear esa idea de género que tanto le gusta.

Son incluso capaces, ¡fíjese usted!, de decirles a los niños que los estereotipos de género no tienen justificación científica. O sea, a ver si nos entendemos, que yo haya sido capaz de gestar hijos y usted no, no tienen ninguna justificación científica, ha sido pura casualidad, ¿verdad?, señor Marzá. ¡Vamos! *(Aplaudiments)* Y luego pretende el presidente Puig que nos fiemos de su Consell cuando dice que el Consell está actuando conforme le dictan los científicos. Espero que no sean esos porque, si no, arreglados estamos.

Y le repito la pregunta, señor Marzá no me ha respondido: de todas estas cosas, ¿quién es el responsable?, ¿usted o los centros? Nosotros no presuponemos quienes son los responsables. Desde el primer momento de mi pregunta lo he dicho, no presuponemos quienes son. Esperamos que usted nos lo diga.

Así que, ahórrese decirnos que estamos señalando a los profesionales, porque por eso le estamos preguntado a usted directamente: ¿quién es el responsable de este adoctrinamiento en estas actividades extracurriculares? Solo hay dos opciones, señor Marzá, que el responsable sea usted, y por lo tanto yo le pido que sea valiente y no se escude en los

centros escolares para llevar a cabo sus manipulaciones; y si los responsables son los centros escolares, pues tendrá que reconocer que usted no está cumpliendo con su obligación de control y vigilancia. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta, té la paraula l'honorable conseller d'educació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Vosté veig que allò de la memòria històrica s'ho aplica també a vosté mateixa, oblidar-se els debats que tenim prèviament ací.

Ha fet referència a unes cançons d'un centre educatiu que, fins i tot, un centre concertat catòlic va a eixir a defensar, ¿eh?

Ha fet referència vosté a unes activitats que vostés van vore banderes –normal, és l'única cosa que veuen, banderes– en un centre educatiu i resulta que eren els colors dels xiquets d'infantil per grups bombolla.

És vosté capaç de vindre ací a intentar donar lliçons després d'haver fet eixe ridícul en anteriors ocasions. Però, no passa res, vosté torna ací a parlar sobre qüestions que volen vostés posar davant del seu full de ruta i que per a nosaltres és evident que no van a entrar.

Mire, li he definit què són les activitats i quin tipus d'activitats n'hi ha, estan regulades en tota la normativa estatal, valenciana, dels mateixos centres educatius també. I sap per què té esta normativa? Perquè són fruit d'una societat europea, democràtica, diversa, que promou la diversitat en els centres educatius, que vol que els xiquets i les xiquetes cresquen en llibertat, i que li donen resposta a la seua pregunta.

Vosté diu: «actividades extracurriculares», i el que acaba dient ací en traducció a *lo humano*, al que la gent poguera entendre, és: ¿por qué no hacemos como Hungría? ¿Por qué no vemos que se hable de homosexualidad, de diversidad, de igualdad de género? Això és el que està proposant. Doncs jo li donaré la resposta: primera, perquè no som feixistes; segona, perquè no som homòfobs; i, tercera, perquè en un país democràtic, que s'ha dotat de normatives democràtiques a favor dels drets humans, no anem a permetre ni discursos d'odi contínuus com els seus, ni que es continue perseguint als xiquets i les xiquetes per la seua identitat de gènere, per la seua relació afectivosexual, o per ser simplement diferents.

Per això, en els centres educatius n'hi haurà sempre un tractament a la diversitat i a tot tipus de pensament en llibertat perquè realment els centres educatius estiguen protegits de l'odi que, entre altres, vostés promouen. Per això, per això anem a seguir endavant.

Perquè, miren, sap què passa? Que mentre vosté ací només em presenten coses sobre odi, sobre banderes, sobre l'últim contra el penúltim, sobre continuar intentant posar el país en el mapa dels estats que van en contra de la diversitat i de la llibertat, i la crítica de cadascuna de les persones, nosaltres seguim teixint, seguim cosint. Perquè mentre vostés parlen de banderes; nosaltres, 60.000 xiquets amb menjador gratuït. Mentre vostés venen discursos d'odi de l'últim contra el penúltim; nosaltres, 16.000 xiquets i xiquetes amb dos anys gratuïts, amb el 0-3 i els dos anys gratuïts. Mentre vostés continuen perseguint allò divers, continuarem donant classes, fent que els xiquets i les xiquetes se senten normals, siguen com siguen, visquen com visquen, tinguen el color de pell que tinguen i, sobretot, estimen a qui estimen. Perquè açò, senyora, s'ha de garantir, i no només s'ha de garantir, sinó que s'ha de lluitar perquè este estat siga sent democràtic, lliure i no entre l'estat com Hongria, que és el que vosté voldrien.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, honorable conseller.

Continuem amb la pregunta 851, formulada per la diputada no adscrita, Sunsi Sanchis, al Consell, sobre la situació laboral dels integrants del Cor de La Generalitat.

Serà substanciada pel conseller d'Educació, Cultura i Esport.

La senyora Sanchis Morera:

Gràcies, presidenta.

La senyora vicepresident primera:

Quan vullga, senyoria.

La senyora Sanchis Morera:

Gràcies.

Señor Marzá, ¿conoce usted los gravísimos problemas por los que está pasando el Cor de La Generalitat? Como parece que no, me permito recordárselo.

El Cor de la Generalitat data de 1987 y, desde entonces, no han parado de cosechar éxitos. Olimpiadas del 92; Grammy al mejor álbum de música clásica del 2014; las representaciones en los principales teatros y auditorios del mundo bajo la batuta de directores como Zubin Mehta, solo hacen que confirmar excelencia y reconocimiento del Cor de La Generalitat a nivel internacional.

En el año 2008, durante una representación del *Réquiem* de Verdi, el director Lorin Maazel, como especial reconocimiento y deferencia, en un momento dado bajó la batuta,